

Förslag till författningskommentar

Bokföringslagen

5 kap.

BFN föreslår att 2 § tredje och fjärde styckena ändras.

2 §

Av *tredje* och *fjärde* styckena som, med vissa ändringar, motsvarar 8 § tredje stycket i 1976 års bokföringslag framgår att bokföringsskyldiga med okomplicerade förhållanden får bokföra affärshändelserna enligt den s.k. kontantmetoden. Detta innebär att uppkomna fordringar och skulder inte behöver bokföras och att affärshändelserna får bokföras först när betalning sker. Hänvisningen till god redovisnings- sed innebär att begränsningar och villkor kan komma att uppställas i redovisnings- praxis. Av tredje stycket sista meningen framgår dock att företagen – på samma sätt som idag – skall bokföra obetalda fordringar och skulder vid räkenskapsårets utgång.

Kontantmetoden har sitt berättigande där bedömningen av företagets ställning inte märkbart försvåras av att bokföring inte sker omedelbart och där man har möjlighet att tillfredsställande bevaka enskilda fordringar och skulder enbart med hjälp av fakturorna. Metoden är därför huvudsakligen tänkt att kunna tillämpas i företag med mindre omsättning. Dessa företag har avgränsats på liknande sätt som i den tidigare rekommendationen BFN R 6 Bokföring av fakturor, dvs. företag vars årliga omsättning normalt understiger 20 prisbasbelopp.

I övriga företag bör den förenklade metoden användas endast mer undantagsvis. De förutsättningar som då gäller är att endast ett litet antal fakturor eller andra handlingar förekommer i verksamheten och att värdet på de ännu ej bokförda fordringarna eller skulderna inte uppgår till större belopp. Med litet antal avses i detta sammanhang ca 120 fakturor per räkenskapsår. Bedömningen gäller det totala antalet fakturor i verksamheten och bör göras med hänsyn till förhållandena under en längre period än ett räkenskapsår. Om antalet fakturor något enstaka år överstiger gränsvärdet har det således inte någon avgörande betydelse för möjligheten att tillämpa kontantmetoden.

Kriteriet ”större belopp” avser i detta sammanhang ca två prisbasbelopp och omfattar värdet av fakturerade men ännu ej bokförda fordringar eller skulder. Vid prövningen skall det sammanlagda värdet av fordringarna respektive skulderna bedömas var för sig. Inte heller i detta fall påverkas företagets möjlighet att tillämpa kontantmetoden om fordringarna eller skulderna vid några enstaka tillfällen överstiger gränsvärdet. Liksom när det gäller antalet fakturor (se ovan) är det först när angivna gränsvärden mer generellt kommer att överstigas som en övergång till bokföringsmässiga grunder behöver ske.